

The book cover is white and features a repeating pattern of stylized green leaves and small pink flowers. The text is written in a decorative, hand-drawn style. The author's name is at the top, followed by the title in large blue letters, and the illustrator's name at the bottom.

Микола Мушинський

Віршиків
кілька
для
Назарика
та
Матійка

ілюстрації
Оксани Драховської

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Дійові особи:

ДІДЯ —
Голова Родини,
Жулинський Микола

МАМА —
Мисливець Родини,
Жулинська Олеся

**Мотя,
Котька** —
господар дому,
рудий кіт

Тато — слуга,
Маріковський Сашко

БУСЯ —
Оберіг Родини,
Жулинська Галина

Вудя, Ельвуд, Ава —
родинний пес

Назарчик та Матійко
дякують своїм хрещеним
батькам **Олені Кондратюк,
Олі Рудкевіч, Олександрові
Вогуцькому**, завдяки яким
ця книжечка випорхнула
у світ.

НАЗАР ТА МАТІЙ —
головні герої — двійнята

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

* * *

«Тосі!» «Тосі!»-
Ми маленькі досі.
Так вітаєм маму.
Тосяйте й ви з нами.

Мама з нами: «Тосі!»
Закружляла в танці.
Вітерець лепоче
В її вишиванці.

Глянь, уже бабуся
Підхопила: «Тосі!»
Котька нявка: «Вчуса
Плескати в долосі».

І дідусь, і татко
Тосяють із нами.
Навіть Ава хвацько
Чеберя ногами.

Чарівне те слово:
«Тосі!» «Тосі!» «Тосі!»
Ось чому й дорослі
Ще маленькі досі.

Цап-царанки

Чом твої, Матійку, щічки
Покусали якісь дряпки?
— Бо до мене в пізню нічку
Прилетіли цап-царанки.

Стали дряпатись, кусатись,
Верещали без упину.
— Я не хочу з вами знатись!
— Чом царап-цап-цап дитину?

Їм бо що, собі регочуть,
Точать різні баяндраси.
І мене до себе просять
Крутить різні вихиляси.

На царапків я не злюся,
правда, пучки в ротик пхаю.
Я сміюся-веселюся —
Цап-царапчиків шукаю.

Спатки лінь, лежу, куняю,
На царап-цап-цап дивлюся.
Правда, нігтики кусаю.
— То ж царанки,— каже буся.

Велика мація —
забули Магія
Та ще й Назаруня
Солодко спатуня —
Ні з ким борюкатись,
На травці качатись.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

* * *

Сиджу на горбочку
В рясному садочку,
Два пальчики в роті,
А очки в скорботі.

Чому я саменький?
Де братик маленький?
У мамі на руках?
До бусі озвуся,
Нехай приголубить
Мене, самотинку,
Хай цьомкне, полюбить
Смакотну дитинку.

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

* * *

Хто сказав, що я манюній?
Чом співають колісанки?
Нащо докруж мене нюні
Розвели з самого ранку?

Я великий, вже півроку
день у день тягнусь до неба.
Гляньте, я підріс нівроку.
Мамі ж мало, ще їй треба!

Годі вже мене гойдати!
Я питаю: «Де санчата?»
Я уже про лижі мрію!
Он від снігу все біліє,
Все іскриться і сніжіє —
І для мене, й для Матія.

Я впряжуся у санчата,
Посаджу на них Матія,
А тоді, я добре знаю,
Як мій братик порадіє.

Як довкола забіліло,
Засніжило, заметіло.
Не дивуйтесь, що у сніжки
Нам погратись закортіло.

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

* * *

Назарчик маленький
Втомився лежати,
На рученьки няньки
Як нудно чекати.

Я хочу сидіти,
Розправити спинку,
Зіп'ятись на ніжки —
Жалійте дитинку!

Благаю завзято:
На ручки беріте,
Ходіте по хаті,
Смішіть, говоріте.

* * *

Хіба це не ведмедики —
Назарчик і Матійко?
Дрімають, смокчуть пальчики,
А цих смокталок скільки?

Смачні смоктачки-пальчики,
Смачненькі кулачата,
Смоктати їх ми навчені —
Навчили ведмежата.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>